

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z wniosku A. w W.

przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

i Skarbu Państwa – G. z siedzibą w W.

o wpis w księdze wieczystej nr [...],

oraz z wniosku A. w W.

przy uczestnictwie E. Spółki Akcyjnej z siedzibą w G.

i Skarbu Państwa – G. z siedzibą w W.

o wpis w księdze wieczystej nr [...],

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 października 2015 r.,

zażalenia uczestnika Skarbu Państwa – G. z siedzibą w W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 2 kwietnia 2015 r., sygn. akt I WSC 4/15,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Elblągu odrzucił skargę kasacyjną uczestnika postępowania, w sprawie o wpis w księdze wieczystej, Skarbu Państwa – G. z siedzibą w W.. W zażaleniu na to postanowienie skarżący, zarzucając naruszenie art. 4 ust. 1 pkt 1 i art. 8 ust. 2 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz art. 67 § 2 k.p.c., wniósł o dokonanie oceny zasadności tego postanowienia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty podniesione w zażaleniu nie zasługują na uwzględnienie. Z art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. z 2013 r., poz. 1150 ze zm.) wynika, że wyłącznym zastępcą Skarbu Państwa w sprawach przed Sądem Najwyższym jest Prokuratoria. Wyjątek od tej zasady przewidziany jest w art. 8b ust. 5 wspomnianej ustawy. Wbrew stanowisku skarżącego, przepis art. 8b ust. 5 powołanej wyżej ustawy w ogóle nie ma zastosowania w rozpoznawanej sprawie. Dotyczy on bowiem tylko przypadków, gdy zastępstwo Prokuraturii Generalnej jest obowiązkowe nie tylko przed Sądem Najwyższym, lecz także przed sądami powszechnymi. Sprawa o wpis w księdze wieczystej w ogóle zaś nie wchodzi w zakres takich spraw. Nie mamy wobec tego do czynienia z wyjątkiem, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, a tym samym tylko Prokuratoria może reprezentować Skarb Państwa przed Sądem Najwyższym. Oznacza to, że jej reprezentacja jest także obowiązkowa w czynnościach związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem powszechnym, do którego wnosi się skargę kasacyjną.

Powoływanie się przez skarżącego na art. 460 § 1 k.p.c., który przyznaje jednostkom organizacyjnym Skarbu Państwa zdolność sądową w zakresie prawa pracy, nie może uzasadniać twierdzenia, iż reprezentowana przez niego jednostka organizacyjna Skarbu Państwa ma również zdolność sądową. Zdolność sądową posiadają osoby i jednostki organizacyjne, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, tj. możliwość bycia podmiotem w każdym w zasadzie stosunku cywilnoprawnym lub którym ustawa przyznaje przynajmniej wycinkową zdolność prawną, tj. możliwość bycia podmiotem tylko ściśle określonych stosunków prawnych.

Skarb Państwa ma jako osoba prawna ma zdolność prawną. Natomiast zgodnie z art. 3 kodeksu pracy, pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniając one pracowników. Zgodnie z tym przepisem, w zakresie stosunków pracy pracodawcą może być każda jednostka organizacyjna, a więc także G.. Na gruncie przepisów prawa procesowego konsekwencją przyznania G. wycinkowej zdolności do bycia pracodawcą w stosunkach pracy jest art. 460 § 1 k.p.c. W tej sytuacji tylko wskazanie przez skarżącego przepisu materialnoprawnego i procesowego, który przyznawałby wycinkową zdolność prawną w zakresie spraw o wpis do księgi wieczystej, mogłoby uzasadnić jego zdolność do występowania ze skargą kasacyjną do Sądu Najwyższego w miejsce Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa.

Mając na względzie powyższe Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., orzekł jak w sentencji.